

1 januari.

Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd.

1 Pet 4:10

Jag blyges för att låta av trycke utgiva min utläggning av den heliga skrift. Denna utläggning är i sig själv oändligen ringa och på samma gång långt avlägsen från att kunna nöjaktigt förklara de höga ämnen som där avhandlas, än mindre duger den till att klart framlägga skriftens mäktiga allvar och nitälskan. Men jag sänder ändå mina tankar ut i världen, för att därigenom kunna få vara mina kära kristna till tjänst, och jag tvivlar icke heller därom, att de i Herren skola gärna vara mig tacksamma för min flit och för min välmening att *kunna få vara dem till något gagn*. De skola helt visst även förlåta mig, om jag måhända vågat något för mycket och icke alltid träffat det rätta eller kunnat framställa allt så väl som jag önskat och som man kanske haft rätt att fordra. *Men i mitt hjärta skulle jag lida ve, om jag härutinnan skulle hava givit anledning att vara de gudlösa människorna till behag*. Tvärtom ville jag hellre att de tillika med deras gud, djävulen, kunde drivas till den allra innerligaste bitterhet över min skriftutläggning.

2 januari.

Öppna mina ögon, så att jag ser undren i din undervisning.

Ps 119:18

Detta må du veta, att den heliga skrift är en bok, som gör alla andra böckers vishet till dårskap. Ingen av dessa undervisa oss om det eviga livet; det gör skriften allena. Därför skall du alldeles förtvivla om din egen insikt och ditt eget förstånd och i stället böja dina knän och *bedja Gud med rätt ödmjukhet och allvar, att han för sin käre Sons skulle ville giva dig sin helige Ande, som upplyser och leder dig och giver dig förstånd*. Vidare bör du läsa bibeln med *noggrann uppmärksamhet*, så att du tänker på vad den helige Ande menar. Och vakta dig att ledsna eller att tro, att när du har läst eller hör talat därom en eller två gånger, så har du nog förstånd om alltsammans. Ty här blir aldrig någon andlig eller någon kristen fullärd. De äro alla som förtidig frukt, som faller av, innan den är halvmogen. Äntligen är *anfäktning* en rätt prøvosten. Därav lär du dig att icke blot veta och förstå, utan även att erfara, hur rätt och sant, hur ljuvligt och kärt och mäktigt och trösterikt Guds ord är — vishet, som övergår all annan vishet.

3 januari.

Kära barn, låt oss inte älska med ord eller fraser, utan i handling och sanning.

1 Joh 3:18

Aposteln talar här mot falska bröder och skenkristna, vilka blott taga evangelium i sin mun och på tungan och behålla likasom ett skum därav. De söka inbilla sig, att evangelium och tro består endast i ord, i konsten att sladdra mycket med sina läppar. Och hava de blott en enda gång hört, så anse de sig — kantänka! — ensamma som fullärda: ingen får överträffa dem i säkerhet att döma och mästra all världen, ingen är mer evangelisk än de. Men att detta är idel munväder, det förstår man därav, att de ej ett grand tänka på att leva efter sina ord och bevisa kärlek, so dock är prøvostenen på en människans allvar. De hava icke fattat mer av evangelium än att de fått höra, *att man genom tron allena undfår syndernas förlåtelse och salighet och icke kan vinna dessa gåvor genom egna gärningar.* Denna lärdom gör dem lättjefulla, likgiltiga för kärlekens tjänst och, oaktat de hava namn att vara troende, bliva de allt värre och värre — ja de föra ett sådant leverne, att till och med världen måste bestraffa dem, att nu icke tala därom att de icke kunna bestå inför Gud.

4 januari.

Vår Far i himlen, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden som i himlen.

Matt 6:9-10

När vår Gud bönhör oss i de tre första bönerna i Fader vår och helgar sitt namn hos oss, då försätter han oss i sitt rike och utgjuter sin nåd över oss, så att hos oss hågen väckes att bliva fromma. Denna nåd driver människan att utan dröjsmål göra guds vilja, men möter härvid den upproriske Adam. Mot honom höjer nåden i hjärtat sitt ropande till Gud och beder: ”Ske din vilja”, ty människan känner sig svårligen tyngd av sig själv. När då Gud hör detta bönerop, vill han komma sin kära nåd till hjälp och utvidga det rike, där han börjat bliva herre, och angriper med oemotståndligt allvar ärke-skalken, den gamle Adam, tillfogar honom allt ont, omintetgör alla hans förehavanden, pinar honom, lemlästar på honom på alla sätt. Detta sker, då han skickar oss alla slags lidanden och vedervärdigheter. Till allt sådant måste onda tungor, onda otrogna människor tjäna, och om människor icke göra tillfyllest, även djävlar. Detta allt på det att vår köttsliga vilja med alla sina onda lustar skall dödas och Guds vilja ske och Guds nåd besitta riket, Gud allena till lov och pris.

5 januari.

Liksom ni tog emot Kristus Jesus som Herren, så lev i honom, rotade och uppbyggda i honom och grundade i tron i enlighet med den undervisning ni fått.

Kol 2:6-7

De säkra, falska kristna, som berömma sig av sin stora tro, äro pliktiga att se till att de icke bedraga sig själva med falsk, fåfänglig berömmelse, såsom när de säga: *Jag är döpt, jag är en kristen, mig göres intet mer behov m. m.* Må de i stället eftertrakta, att deras tro må varda fast rotad och grundad samt bevisa sig äga kraft att kunna övervinna förskräckelsernas stormar och oväder. Eljes skall din berömmelse och din säkerhet snart bliva om intet och försvinna som rök i luften, och det skall gälla som ingenting, att du förlitar dig därpå och förmenar att det är tillräckligt för salighetens vinnande att hava blott en gnista nåd och tro. *Var på din vakt, så att du icke låter denna lilla gnista ligga fördold under askan! Eljes kan hända, att djävulen kommer och slår en vattenbalja däröver, så att din tro och allt varder om intet.*

6 januari.

Jag skulle önska att jag själv var fördömd och skild från Kristus i stället för mina bröder, mina landsmän efter köttet.

Rom 9:3

Guds goda ord ingiver i oss en sådan brinnande hunger och en sådan osläcklig törst efter andras frälsning, att man icke kan känna sig tillfreds, om än mång tusende människor komme till tro därpå. Denna törst kämpar utan återvändo, till den driver oss att säga med David: *Jag tror, därför talar jag.* Den som känt törsten efter sina bröders frälsning, han äger ett säkert tecken på att hans tro är äkta. Men han måste bereda sig på att dricke bitter galla och ättika för sin törstande bekännelses skull, d. v. s. att lida försmädelse, skymf, förföljelse. *Det måste nämligen vara så, att där Kristus är, där måste Judas, Pilatus, Herodes, Kaifas, Ananias vara och därtill även hans kors; varom icke, så är icke den rätte Kristus tillstädes.*

7 januari.

Och jag har nycklarna till döden och helvetet.

Upp 1:18

Vilken människa förmår att göra oss ont, som hava en Herre, vilken har döden och alla våra fienders liv i sin hand? *Våra fiender hota oss med döden; om de vore lika kloka som de äro dåraktiga, borde de hota oss med att få leva.* Vilket hånande, skymfande hot att skrämma Kristus och hans trogna med döden, dessa, som dock äro dödens herrar och besegrare! Detta är som om man ville skrämma en människa därmed, att man först väl betslade hennes häst och sedan läte henne sitta upp till ritt. Ack, de tro icke, att *Kristus* är uppstånden från de döda och att han är *Herre* över livet och döden! Utan han ligger för dem allt fort i graven — ja i helvetet!

8 januari.

Den kraften lät han verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen... Allt lade han under hans fötter...

Ef 1:20, 22.

Vi må hava det huru som helst, vi må synda eller vi må göra det goda – aldrig skola vi förtvivla eller förfäras. Likasom vi icke få trotsa på våra goda gärningar, så skola vi ej heller misströsta för våra synders skull, utan *tacka Gud, att förtröstan på honom övergår både goda gärningar och synder*. Och om Satan än aldrig så mycket frestar oss, skall han dock aldrig krossa oss, förr än han lyckas att rycka Kristus från Guds högra sida. Men så länge Kristus förbliver sittande däruppe, skola ock vi förbliva herrar och segrare över synd, död, djävul och allt ondt. Intet skall kunna bliva oss till hinders.

9 januari.

För hans skull har jag förlorat allt och räknar det som skräp, för att vinna Kristus

Fil 3:8

Jag vill, med ett ord, icke veta av något annat än denne Kristus, vilken alltid skall vara min bästa och värdefullaste skatt, så att jag för hans skull icke blott icke vill låta något annat intaga mitt hjärta, utan jag håller det allt för orenhet och avskräde. Kristus skall vara mitt ljus, min morgonstjärna. Har jag genom tron fattat och anammat honom, så angår det mig icke, ej heller, vill jag spörja, huruvida någonstädes i vida världen, lag eller synd eller rättfärdighet eller orättfärdighet äro tillfinnandes. Ty må man än samla tillsammans allt i himmel och på jord och hopa det ena på det andra — vad värde har allt detta i jämförelse med Jesus Kristus, Guds son, min käre herre, vilken har älskat mig och utgivit sig själv för mig?

10 januari.

Dyrbar i Herrens ögon är hans trognas död.

Ps 116:15

Det må nu vara så, att sanna kristna, som älska Guds ord och förtrösta därpå intill änden, med Guds tillstodjelse bliva hängda, steglade, brända, dränkta, eller att de omkomna genom pest, feber o. s. v. — de äro dock inneslutna i Kristi död och uppståndelse. Över deras döda kroppar må det ordet uttalas: *Dyrt och värdefullt aktad är i Herrens ögon hans frommas död*. Han aktar deras död som en rik skatt och kostlig klenod på jorden. Må djävulen taga ditt liv på sjukbädden eller bödeln på galgen — en sådan död är en helig död, som Herren aktar så dyrbar, att han icke vill lämna den ohämnad, utan draga djävulen, som mördat dig, fram för domen och straffa honom med evig pina. Han vill i grund förgöra synden, begrava döden i helvetet och hämnas allt, som vållat hans frommas död. Och eftersom han så innerligen antager sig dem, vill han visserligen icke låta dem vara undankastade eller uppslukade av döden, utan han skall framdraga dem på nytt därifrån, på det att deras död icke må vara död, utan nytt liv med Kristus i evig klarhet och härlighet.

11 januari.

Kristus är lagens fullbordan, till rättfärdighet för var och en som tror.

Rom 10:4

Lagen säger: Du är en syndare. Svarar jag därtill ”ja”, är jag förlorad; svarar jag ”nej”, måste jag hava en fast grund att stå på för att kunna vederlägga lagen och få rätt. Men huru våga detta svar? Erfarenheten säger, och även skriften betygar, att jag är född i synd. Var vill jag hämta mitt nej? I mitt eget hjärta skall jag förvisso icke finna det, utan i Kristus. Hos honom måste jag hämta det, hålla det fram för lagens ögon och säga: Se, Kristus kan säga nej mot all lag. Och det med god grund, ty han är ren, utan synd. Och detta nej giver han även mig, så att, om jag ock med blicken på mig själv måste bekänna mig vara en syndare, som icke dristar disputera med någon lag, utan känner mig vara i grund befläckt och underkastad Guds vrede, så kan jag ändå säga därjämte: hans rättfärdighet är min. Därför är jag ej mer synden underdånig.

12 januari.

Gud är kärlek. Den som förblir i kärleken förblir i Gud, och Gud förblir i honom.

1 Joh 4:16

Detta kan i sanning sägas vara höga ord, ett rätt beprisande och upphöjande av kärleken, en kraftig maning och eggelse att älska genom det allra högsta och fullkomligaste exempel. Om man också kan förstå, att kärleken är den kostligaste och fullkomligaste dygd, är dock detta ett intet emot det, som aposteln här säger: Gud själv är kärlek. Detta betyder, att om någon ville träffande avmåla Gud, skulle, han måla en bild av idel kärlek, såsom vore den gudomliga naturen alltigenom *en eldsugn av idel glödande kärlek, som uppfyller himmel och jord*. Och å andra sidan: Om man kunde avmåla och avbilda kärleken, måste man måla en bild, som vore högt upphöjd över all mänsklig verklighet, ja över änglar och himlar — med ett ord, som vore Gud själv.

13 januari

Så är också tron, om hon inte har gärningar, död i själv. Visa mig din tro med dina gärningar.

Jak 2:17,18.

Huru många av dem, som prisa evangelium, skulle väl för dess skull vilja utan knot förlora några ören eller låta sin girighet och ondska fara? Här finns inte en enda bonde eller en köpman, som för evangeliets skull skulle vilja torgföra sin säd ett öre billigare, än den annars kunde vara värd. Tvärtom: kunde man i stället göra den en krona dyrare, skulle man mycket hellre försöka detta. Och det finnes ingen köpman, som skulle göra sig samvete av att sälja sitt svagdricka som öl, om detta kunde lyckas honom. På samma vis går det till inom alla andra näringar och hantverk. Var och en söker, så gott han förmår, att ruinera sin nästa och skrapa åt sig, snålas och göra skada. Men med evangelium och samvetet tycker man, Gud hjälpe oss, att det kan gå hur som helst.

14 januari.

Tack vare honom är ni i Kristus Jesus. För oss har han blivit vishet från Gud, rättfärdighet, helgelse och återlösning.

1 Kor 1:30

Detta ord skall du fatta i samma mån som du erkänner, att all din egen vishet är fördömlig dårskap, din egen rättfärdighet fördömlig orättfärdighet, din egen helighet fördömlig orenhet, din frihet en eländig fångenskap. Då skall du känna, att du inför Gud och inför alla skapade varelser är en dåre, en syndare, en oren människa, värd fördömmelse. Och då betygar du icke med ord allenast, utan av fullaste hjärta, genom dina gärningar, att du äger din tröst och din frälsning i Kristus allena, som är dig av Gud given. På honom skall du tro och genom honom leva, så att hans rättfärdighet och ingen annans må bevara dig till evigt liv.

15 januari.

Det är Gud som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja ska ske.
Fil 2:13.

Du frågar: Huru skall man bära sig åt för att börja att bli from, eller vad skall man göra för att Gud må begynna sitt verk i oss? Svar: Ack, hör du inte, att intet verk, ingen börja skall vara hos dig, när det är fråga om fromhet. Detta lika så litet som fortsättning och fullkomning i fromhet skall vara av dig. Gud allena är begynnelse, fortgång, ände. Allt, varmed du kan börja, är synd och förbliver synd, det må nu synas hur bländande som helst: *det enda du kan göra — du må bära dig åt hur du vill — det är, att du kan synda.*

16 januari.

Säg till dottern Sion: Se, din kung kommer till dig, ödmjuk.
Matt 21:5

Fly icke, förtvivla icke! Han kommer icke, såsom när han fordom kom till Adam eller till Kain, icke heller såsom vid syndafloren, icke heller såsom till Babel, Sodom, Gomorra, icke heller såsom till Israels folk vid Sinai berg; han kommer icke i sin vrede, han vill icke hålla räkenskap med dig eller utkräva sin skuld. Nej all vrede är borta, idel saktmod och godhet framlyser från honom. Han vill förhandla med dig, så att ditt hjärta må känna hugnad, kärlek, idel tillförsikt till honom, så att du alltjämt — ja mer och mer må hålla fast vid honom, söka tillflykt hos honom, i stället för att du hittills bävat för honom, flytt för honom. Det är som gjorde det honom ont, att han någonsin gjort dig förskräckt och flyktig genom sina straffdomar och sin vrede. Nu vill han i stället göra dig dristig och frimodig och vänligen föra dig till sig.

17 januari.

Tro inte att jag har kommit för att skapa fred på jorden. Jag har inte kommit för att sända fred, utan svärd. Jag har kommit för att skilja en son från sin far, en dotter från sin mor och en sonhustru från sin svärmor, och var och en får sin familj till fiender.
Matt 10:34-36

Alla strider och alla krig under det gamla testamentets tider kunna betraktas som bilder av evangelii predikan. Ty denna måste nödvändigt anstifta strid, tråtor, tvister, stor uppståndelse. Så stod det till i kristenheten redan på apostlarnas och martyrernas tid, då kristendom stod i sitt flor. *Guds ord uppväcker en salig ofrid, uppror, förargelse.*¹ Där en rätt tro finnes, där måste lidande och förföljelser komma. Dessa äro en kristen församlings rätta kännemärken.

18 januari.

Till sist, bli starka i Herren och i hans väldiga kraft.
Ef 6:10

Viljen I vara starka och oövervinnerliga, låten Herren Kristus vara eder styrka! Fatta tag i honom, umgås med honom, så att I mån bliva väl bekanta med honom! Behållen hans ord rent, lären det med all flit, bruken det dagligen, låten det tvinga sig in i edra hjärtan, *så att Guds ord och edra hjärtan vara ett*, så att I bliven lika visse om de himmelska tingen som om edert eget liv, ja än vissare än om livet. På sådant sätt skolen I bliva riktigt starka och fasta. I skolen stå upprätte och förbliva trygga, även om djävulen eller hans sändebud komma.

19 januari.

Även de våra måste lära sig att göra goda gärningar och fylla nödvändiga behov, så att de inte är utan frukt.
Tit 3:14

Inbilla dig icke, att det kan få namn av god gärning, att du t. ex. giver en allmosa eller ber en ben. Utan du måste helt ägna dig åt nästans tjänst, när helst han behöver din hjälp och när du är i stånd att kunna lämna sådan, det må nu vara allmosor, böner, arbete, fastor, råd, tröst, undervisning, förmaning, bestraffning, urskuldande, kläder, föda och även, om så skulle påfordras, att för honom lida och dö. Men säg mig: Varest i kristenheten finner man sådana gärningar? Gud give, att jag i denna sak ägde en tordönsstämma, som kunde ljuda genom all världen: *goda gärningar!* Gud give, att jag kunde riva ut goda gärningar ur människornas hjärtan, munnar, öron och böcker eller åtminstone giva dem ett rätt förstånd härom!

¹ Luther uttrycker denna tanke på andra ställen så: Det står ej rätt till med en predikant, som har frid med alla och icke anfalles av någon. Detta är ett tecken på, att han är en rättskaffens Guds ords förkunnare. Den rätta läran måste bliva angripen. Gud bevare oss för sådana predikanter, som äro alla människor till behag.

20 januari.

Men vi vet att människan inte förklaras rättfärdig genom laggärningar utan genom tro på Jesus Kristus. Därför har också vi satt vår tro till Kristus Jesus, för att stå som rättfärdiga genom tro på Kristus och inte genom laggärningar. Genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig.

Gal 2:16

Se till, att du icke låter dig vilseföras och dragas bort från tron till gärningarna. Goda verk måste man göra, men icke på dem utan på Kristi verk skola vi förtrösta. Synd, död, helvete skola vi icke angripa med våra gärningar, utan vi skola visa dem bort ifrån oss till den rättfärdiggörande Frälsaren, till Zions konung. Han vet, hur man skall handskas med synd, död och helvete, ty han är den som kan döda synden, krossa döden, tillintetgöra själva helvetet. Överlämna åt honom att ombesörja allt sådant och tjäna du genom goda gärningar din nästa, på det att du därmed må visa tecken på din tillförsikt till den frälsare, som borttager synder.

21 januari.

Den profet som har haft en dröm kan berätta en dröm. Men den som har tagit emot mitt ord, han ska troget tala mitt ord. Vad är halm mot säd? säger Herren. Är inte mitt ord som en eld, säger Herren, och som en slägga som krossar klippan?

Jer 23:28-29

Det är ett säkert tecken, att det predikade ordet kommer från Gud, ifall det skär in i det träffade hjärtat och väcker människan, så att hon ryckes upp och allvarligen vill leva därefter samt allt mera åstundar att få höra det, såsom det är skrivet: "den som äter av mig, han hungrar desto mera efter mig, och den som dricker av mig, han törstar desto mer efter mig." Att i våra dagar de allra vackraste predikningar hållas, av vilka dock så ringa frukt hämtas, det beror därpå att de personer som hålla dem icke lyda Gud, och att de som höra icke tro Guds ord, utan, *uppblåsta över sin mänskliga förnuftsvishet, vilja de stoltsera med mänsklig förnuftsvishet. Allt måste dock vara av nåd, icke av förnuft, av Gud, och icke av människor.*

22 januari

Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.

Gal 6:2

Kristi lära uttalar ingen hastig förkastelsesdom över dig, ifall du icke genast kan omfatta henne och i en hast bryta med allt ondt. Fast nog kunde hon ha stor orsak därtill. Hon taget i stället hänsyn till, att du är sargad och svag, hon antager sig dig vänligen, lär dig den rätta sanningen och den rätta frigörelsen från alla människostadgar, men är på samma gång tålig och fördragsam, om du icke genast kan frigöra dig från dem och förkasta dem. Du får tid på dig att så småningom lära dig att varda fri från trældomen. Och därför får du handla så gott du kan och såsom du är van, tills du blir frisk nog att kunna förstå hela den klara och vissa sanningen. Vi skola härav lära, att i Kristi rike finnas endast svaga och skröpliga människor — ja Kristi rike är helt enkelt ett hospital, fullt av bräckliga sjuklingar, om vilka man måste taga vård.

23 januari.

Vi som är starka är skyldiga att bära de svagas svagheter och inte tjäna oss själva.

Rom 15:1

Med svårighet fördraga människorna varandras brister, en var fordrar fullkomlighet av den andre. De tänka och döma om varandra, den ene så, den andre så, och hur gärna önskade man icke ibland att vara undan allt för att slippa ifrån alla förtretligheter och få leva i frid och ro! Hur mången är det icke, som när han har makt därtill, uppsäger bekantskapen med sin nästa och visar honom bort för att sedan rosa sitt handlingsätt under förevändning att han gjort detta för rättfärdighetens skull, enär han icke vill hava dåliga människor omkring sig, utan blott fromma och goda, såsom han själv är. Sådan elakhet regerar i synnerhet dem, som mena sig själva stå högt över andra: de leva t. ex. ärbart i yttre mening; eller de hava fått ett större mått av nåd. Och nu yvas de och brösta sig storligen. Allt som icke står i jämbredd med dem, det måste vika undan, dömas, föraktas, under det att de själva — förstås! — äro de skönaste juvelerna i Guds faders hus.²

² Det är en ful vana hos nybegynnare i kristendomen, som ännu icke blivit grundligen förödmjukade, att de glömma sig själva, huru de varit och huru de äro, och försynda sig mot andra genom det kärlekslösaste dömande av dem. O, hur nödvändig är icke självkänedom!

24 januari.

Och ni fäder, reta inte upp era barn, utan fostra och förmana dem i Herren.

Ef 6:4

Om det finnes föräldrar, som icke hade fullt upp med sysselsättning, så kunde de förtjäna saligheten på arbetet med sina barn. Ville de rätt fostra dem i Guds fruktan, så skulle de förvisso få båda sina händer fulla med goda gärningar. Ty vad betyda alla hungrande, törstande, nakna, fångna, sjuka och främmande människor i jämförelse med dina egna barns själar? *Genom dem förvandlar Gud ditt hem till ett hem för fattiga och dig till en fader för de fattige.* De skola av dig läras att frukta Gud och sätta all tro och lit till honom, bygga sitt hopp på honom, prisa hans namn, icke svärja, icke förbanna, bedja utan återvändo, fasta, vaka, arbeta, helighålla gudstjänsten och Guds ord, helga sabbatsdagen så att de på denna lämna åsido sina vardagliga göromål, tåligt fördraga olyckan, icke frukta för döden, icke älska sitt liv m. m.

25 januari.

Alltså, bröder, är vi inte barn till slavinnan utan till den fria hustrun.

Gal 4:31

Där lagen regerar människorna, där finnas blott Ismaels avkomlingar. Visserligen äro även dessa födde av Gud, likasom Ismael var en Abrahams son. De höra Guds ord och predikan och kunna kanske orda mer därom än sanna kristna. Men det blir icke med dem som det bör vara, de hålla på de egna gärningarna, taga fast på den fria viljan och förlita sig därpå. De hava Guds bud för sina ögon och leva ett i utvärtes afseende rättskaffens lif, som ingen kan tadla. Men de äro alla en tjänstekvinnas barn, så länge de icke kunna fatta Guds löftesord, utan blott lita till kött och blod och de naturliga tingen. Guds nåd får icke verka på dem, där finnes ingen tro, ingen helig Ande, som kunde fria dem från lagen. Och därför förbliva de intet annat än barn av Ismael.

26 januari.

Allt som inte sker av tro är synd.

Rom 14:23

Man måste lära sig att förstå, att en gärnings sanna värde ligger däruti att den är gjord i Herrens Ande, oafsedt huru storståtlig den må synas för människor eller hvem det är, som har utfört densamma. Sådana tankar skall man slå bort och i stället undersöka, *om Gud har bjudit det och om det sker i tron.* Ty där är prøvostenen, måttet, vikten, efter hvilken Gud mäter och väger alla människors gärningar. Men framgå de goda gärningarna icke av tron och av Guds ord, så äro de af noll och intet värde. Bestode de än däruti att vi uppväckte döda eller förde et så kyskt och tuktigt leverne som själva Guds moder, så vore allt detta inför Gud icke bättre än uppenbara, skamliga synder.

27 januari.

Falskt klingar syndarens lovsång, ty den har inte lagts i hans mun av Herren. Visheten skall ge ord åt lovsången, Herren skall fylla den med kraft.

Då en lärares liv icke är mönstergillt, händer det sällan, att han predikar rätt. Han måste ju i sådant fall alltid predika emot sig själv, något som är svårt att göra, utan att komma med egna tillägg och människofunder. Med ett ord: Den som icke förkunnar det oförfalskade evangelium, kom väl ihåg: *En sådan lärare sitter varken på Moses' stol eller på Kristi stol. Därför skall du varen göra efter hans ord eller hans gärningar, utan du skall fly för honom³, såsom Kristi får fly för den främmande (Joh. 10:5).*

28 januari.

Och kasta alla era bekymmer på honom, för han har omsorg om er.
1 Pet 5:7.

Haven ingen omsorg. Men skulle något inträffa, som förorsakar Eder bekymmer, såsom det ju icke kan annat vara i denna värld, så full av förargelser, så låten Eder icke övervinnas af edra sorger, de må vara hvilka som helst. Utan låten bekymren fara och vänden Eder till Gud med bön och åkallan och anropen honom, att han måtte uträtta allt vad I endast genom edra bekymmer tänkten söka uträtta. Och gören detta med tacksamhet, att I haven en Gud, som sörjer för Eder och till hvilken I dristeligen kunnen framgå med allt vad I bären på edert hjärta. Den åter, som icke förhåller sig så, när han kommer i nöd, utan först vill mäta dennas djup med det egna förnuftet och bli herre däröver genom egen hjälp, så att han själv vill antaga sig bekymren — den människan kastar sig i mycket elände, förlorar sin glädje och frid i Gud och uträttar med allt sitt görande ingenting, utan gräver sig allt djupare och djupare ned i mullen utan att kunna komma upp. Allt detta unna vi dagligen bevittna så väl genom egen som genom andras erfarenhet.

³ Det kan tyckas vara en motsägelse mellan dessa ord och Jesu ord i Matt. 23:3, där han säger, att hans lärjungar skola göra efter fariseernas ord, men icke efter deras gärningar. Men Luther talar här om sådana som icke predika evangelium och således icke sitta på Kristi stol; fariseerna däremot lärde lagen och sutto på Moses' stol. Enär många finnas, som av evangelium, göra en lära till köttslig säkerhet, och jämväl leva såsom de lära, så talar Luther här alldeles rätt.

29 januari.

Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i mitt kött.

Rom 7:18

Vore de köttsliga begärelserna målade på väggarna i ditt hus, så kunde du springa bort ifrån dem, eller vore invävda i din röda rock, så kunde du kläda av dig den och taga på dig en grå, eller växte de håret, så kunde du avraka ditt hår och anlägga kalott, eller vore de inbakade i ditt bröd, så kunde du i stället äta rovor. Men nu är det så, att de ligga fördolda i ditt hjärta och du är hel och hållen i deras våld. Vart tror du dig kunna taga vägen, utan att taga med dig själv? Hvilken dräkt vill du anlägga, utan att du själv i denna är densamma? Vad vill du äta och dricka, utan att du själv är med? Kära människa, begärelserna bo inom dig, och att bliva dessa kvitt, det är lika omöjligt som att bliva kvitt dig själv.

30 januari.

Från er har Herrens ord gett eko, inte bara i Makedonien och Achaia, utan överallt har er tro på Gud blivit känd så att vi inte behöver säga något mer. De berättar själva vilken ingång vi fick hos er och hur ni omvände er till Gud, bort från avgudarna, för att tjäna den levande och sanne Guden.

1 Tess: 8, 9.

Se detta är en rätt gudstjänst, som för sitt firande icke behöver klockor eller orglar eller kyrkor eller käril eller prydnader eller ljus eller lampor eller musik eller sång eller målningar eller bilder eller tavlor eller altaren eller kalotter eller korkåpor eller rökelse eller vigvatten o. s. v. Ty allt sådant är påhittade människofunder, hvilka av Gud intet aktas och hvilka hart när förkväva en sann gudstjänst. Ett enda är nödvändigt: att ideligen driva evangelium och låta evangeliums gudstjänst bli känd för menigheten. *Evangelium är den sanna gudstjänstens sammanringning och orgelspel.*

31 januari

Du tror därför att du har sett mig. Saliga är de som inte har sett men ändå tror.

Joh 20:29

Min käre Filip Melanchton! Du plågas vid tanken på reformationens slutliga öde! Men jag säger som så: Om du med ditt förstånd kunde fatta den, då ville jag inte alls hava med den saken att skaffa, än mindre ville jag vara dess huvud man och vägrödjare. Gud har skaffat densamma en plats, som varken uppletas i din retorik eller i din filosofi, och den platsen heter *Tro*. I tron hava alla de saker plats, som vi varken kunna se eller begripa. Den som fordrar att se allt med sina ögon och fatta allt med sitt förstånd, såsom du nu gör, hans lön blir hjärteångest och sådan har du för närvarande, till min stora ledsnad!